

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2011. március 17.*

A C-221/09. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Málta) a Bírósághoz 2009. június 17-én érkezett, 2009. június 4-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **AJD Tuna Ltd**

és

a **Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd,**

Avukat Generali

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: J.N. Cunha Rodrigues tanácselnök, A. Arabadjiev, A. Rosas, A. Ó Caoimh és P. Lindh (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: máltai.

főtanácsnok: V. Trstenjak,
hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. május 20-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az AJD Tuna Ltd képviselőjében J. Refalo és R. Mastroianni avukati,
- a máltai kormány képviselőjében S. Camilleri, meghatalmazotti minőségben, segítője: A. Buhagiar avukat,
- a görög kormány képviselőjében I. Chalkias és S. Papaioannou, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: F. Arena avvocato dello Stato,
- az Európai Unió Tanácsa képviselőjében M. Sims, G. Kimberley, A. Westerhof Löfflerova, valamint M. Sammut, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében K. Banks, E. Depasquale és D. Nardi, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2010. szeptember 7-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhalra irányuló halászatot folytató erszényes kerítőhálós hajók vonatkozásában alkalmazandó sürgősségi intézkedések meghozataláról szóló, 2008. június 12-i 530/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 155., 9. o.; a továbbiakban: rendelet) érvényességére és értelmezésére, valamint a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 358., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 460. o., a továbbiakban: alaprendelet) 7. cikke (2) bekezdésének érvényességére vonatkozik.

- 2 Ezt a kérelmet az AJD Tuna Ltd (a továbbiakban: AJD Tuna) társaság és a Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd (mezőgazdasági és halászati igazgató), valamint az Avukat Generali (államügyész) közötti jogvita keretében terjesztették elő azon határozat tárgyában, amellyel ezen igazgató eltiltotta az AJD Tunát attól, hogy tenyésztési és hizlalási tevékenysége céljából kékúszójú tonhalat vásároljon fel és importáljon Máltára; a fent említett határozat célja a rendelet végrehajtása volt.

Jogi háttér

Az alaprendelet

- 3 Az alaprendelet a halászati erőforrások védelmére, kezelésére és kiaknázására vonatkozóan határozza meg a közös halászati politikát.

- 4 E rendelet „Célkitűzések” című 2. cikke kimondja:

„(1) A közös halászati politika fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételekkel biztosítja az élő vízi erőforrások kiaknázását.

E célból a Közösség az elővigyázatosság elvét alkalmazza azon intézkedések meghozatalakor, amelyek az élő vízi erőforrások védelmére és megőrzésére vonatkoznak, azért, hogy biztosítsák azok fenntartható kiaknázását, és hogy a lehető legkisebbre csökkentsék a halászati tevékenységnek a tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatását. A Közösség a halászati gazdálkodás esetében az ökoszisztéma-alapú szemlélet progresszív alkalmazására törekszik. A gazdaságilag életképes és versenyképes halászati és akvakultúraágazaton belül hozzá kell járulnia a hatékony halászati tevékenységekhez, megfelelő életszínvonalat biztosítva azok számára, akiknek megélhetése a halászati tevékenységektől függ, valamint figyelembe véve a fogyasztók érdekeit is.

(2) A közös halászati politikát a helyes kormányzás következő elvei vezérlik:

- a) a felelősségek egyértelmű meghatározása közösségi, nemzeti és helyi szinteken;
- b) olyan megbízható tudományos szakvéleményeken alapuló döntéshozatali folyamat, amely kellő időben eredményeket hoz;
- c) az érintettek széles körű bevonása a politika minden szakaszába a koncepciótól a megvalósításig;
- d) összeegyeztethetőség a többi közösségi politikával, különösen a környezetvédelmi, szociális, regionális, fejlesztési, egészségügyi és fogyasztóvédelmi politikával.”

5 A fent említett rendelet „Helyreállítási tervek” című 5. cikke pontosítja:

„(1) A Tanács prioritásként fogadja el a helyreállítási terveket azokra a halászatokra vonatkozóan, amelyek a biztonságos biológiai határokon kívüli állományok kiaknázására irányulnak.

(2) A helyreállítási terv célja a biztonságos biológiai határokon belüli állomány helyreállításának biztosítása.

[...]”

- 6 Ugyanezen rendelet „Bizottsági sürgősségi intézkedések” című 7. cikke a következőképpen szól:

„(1) Ha nyilvánvaló az erőforrások [helyesen: az élő vízi erőforrások] védelmére vagy a tengeri ökoszisztémára vonatkozóan a halászati tevékenységből eredő súlyos fenyegetettség, amely azonnali intézkedést kíván, a Bizottság a tagállamok igazolt kérésére vagy saját kezdeményezésére határozhat sürgősségi intézkedésekről, amelyek nem tarthatnak tovább hat hónapnál. A Bizottság új határozatot hozhat a rendkívüli intézkedések kiterjesztésére, amely nem tarthat tovább hat hónapnál.

(2) A tagállamoknak egyszerre kell közölniük a kérést a Bizottsággal, a többi tagállammal és az érintett regionális tanácsadó testületekkel. Az írásos véleményeket a Bizottsághoz a kérelem kézhezvételétől számított öt munkanapon belül lehet benyújtani.

[...]

(3) A sürgősségi intézkedésnek azonnali hatályúnak kell lennie. Értesíteni kell róla az érintett tagállamokat, és ki kell hirdetni a Hivatalos Lapban.

[...]”

- 7 Az alaprendelet „A halászati lehetőségek elosztása” című 20. cikke kimondja:

„(1) A Tanács – a Bizottság javaslatára többségi szavazattal [helyesen: minősített többséggel] – határoz a fogás és/vagy a halászati erőkifejtés korlátozásairól és a halászati lehetőségek elosztásáról a tagállamok között, valamint az e korlátozásokkal

kapcsolatos feltételekről. A halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy minden tagállam számára viszonylagos stabilitást kell biztosítani a halászati tevékenységben minden állomány és halászati terület vonatkozásában.

(2) Amikor a Közösség új halászati lehetőségeket hoz létre, a Tanács határoz e lehetőségek elosztásáról, számításba véve minden tagállam érdekeit.

(3) Minden tagállam – a közösségi joggal összhangban – határoz a lobogója alatt hajózó hajókra vonatkozóan a tagállam számára kiosztott halászati lehetőségek elosztásának módszeréről. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az elosztás módszeréről.

(4) A Tanács létrehozza a harmadik országok számára a közösségi vizeken elérhető halászati lehetőségeket, és e lehetőségeket harmadik országok között osztja el.

(5) A tagállamok, miután a Bizottságot erről értesítették, elcserélhetik a számukra kiosztott halászati lehetőségek egészét vagy részét.”

8 E rendelet „A Bizottság felelőssége” című 26. cikke előírja:

„[...]

(2) Ha nyilvánvaló, hogy a közös halászati politika védelmi, ellenőrzési, felügyeleti valamint végrehajtási szabályait nem tartják be, és ez az élő vízi erőforrásokra [helyesen: az élő vízi erőforrások védelmére] vagy a közösségi ellenőrzési és végrehajtási rendszer működésére nézve – sürgős intézkedést téve szükségessé – komoly fenyegetést jelent, a Bizottság írásban tájékoztatja az érintett tagállamot a megállapításairól, és legalább 15 napos határidőt tűz ki a szabályoknak való megfelelés igazolására és a véleménynyilvánításra. A Bizottság figyelembe veszi a tagállamok véleményét a (3) bekezdés szerint meghozható bármilyen lépésre vonatkozóan.

(3) Ha nyilvánvaló annak kockázata, hogy egy adott földrajzi területen végzett halászati tevékenység az élő vízi erőforrásokra [helyesen: erőforrások védelmére] nézve komoly veszélyt jelenthet, a Bizottság megelőző intézkedéseket hoz [helyesen: hozhat].

Ezeknek az intézkedéseknek arányosnak kell lenniük az élő vízi erőforrásokat [helyesen: erőforrások védelmét] fenyegető komoly veszély kockázatának mértékével.

Az intézkedések nem léphetik túl a háromhetes időtartamot. Meghosszabbíthatóak legfeljebb hat hónapra, ha ez szükséges az élő vízi erőforrások védelméhez, a 30. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárás szerint hozott határozattal.

Az intézkedéseket azonnal vissza kell vonni, ha a Bizottság úgy találja, hogy a kockázat már nem áll fenn.

(4) Abban az esetben, ha a tagállam vonatkozásában a kvóta, a kiosztott vagy elérhető halászati részesedés kimerítettnek tekinthető, a Bizottság a rendelkezésre álló információ alapján azonnal beszüntetheti a halászati tevékenységeket.

[...]

A kékúszójú tonhal halászatára vonatkozó különös szabályozás

A nemzetközi szabályozás

- 9 Az 1966. május 14-én Rio de Janeiróban (Brazília) aláírt és 1969. március 21-én hatályba lépett, az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: egyezmény) fő célja az Atlanti-óceánban és melléktengereiben élő tonhalerőforrások optimális védelmének és kezelésének biztosítása. E célt a szerződő felek közötti fokozott együttműködés útján kell elérni a tonhalfélék populációinak egy olyan szinten történő megőrzése érdekében, amely élelmezési és egyéb célokra az elérhető legnagyobb fenntartható fogásmennyiséget teszi lehetővé.
- 10 E célból a tagállamok megállapodtak abban, hogy létrehoznak egy bizottságot, amelyet az atlanti tonhalfélék védelmére létrehozott nemzetközi bizottságnak (a továbbiakban: ICCAT) neveztek el, és amelynek feladata az egyezmény céljainak megvalósulását felügyelni.

- 11 Az 1986. június 9-i 86/238/EGK tanácsi határozat (HL L 162., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 1. kötet, 205. o.) jóváhagyta az Európai Uniónak az 1984. július 10-én Párizsban aláírt egyezmény részes államai meghatalmazottai konferenciájának záróokmányához csatolt jegyzőkönyvvel módosított egyezményhez történő csatlakozását, e csatlakozás 1997. november 14-én lépett hatályba. Az egyezménynek a fent említett jegyzőkönyvvel módosított változata XIV. cikkének (6) bekezdésével összhangban ezen időponttól kezdődően az Unióra szálltak át azon tagállamok jogai és kötelezettségei, amelyek ezen egyezmény részesei voltak. Következésképpen az Unió átvette e tagállamok helyét az ICCAT-ban.

- 12 Az ICCAT 2006 novemberében tartott éves ülésén elfogadta az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhalfajokra (*Thunnus thynnus*) vonatkozó 15 éves helyreállítási terv létrehozásáról szóló 2006[05] sz. ajánlást.

- 13 Az állomány helyreállítása érdekében e terv előírja a teljes kifogható mennyiségek (a továbbiakban: TAC) fokozatos csökkentését a 2007 és 2010 közötti időszakban, egyes területeken és időszakokban halászati korlátozásokat vezet be, meghatározza a kékúszójú tonhal új, legkisebb fogható méretét, sport- és szabadidős horgászati tevékenységre vonatkozó intézkedéseket, valamint ellenőrzési intézkedéseket fogad el, és a helyreállítási terv hatékony végrehajtásának biztosítására rendelkezik az ICCA-t által elfogadott közös nemzetközi ellenőrzés rendszerének alkalmazásáról.

Az uniós szabályozás

- 14 A Tanács az alaprendelet 5. cikkének megfelelően elfogadta az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves helyreállítási terv létrehozásáról és az 520/2007/EK rendelet módosításáról szóló, 2007. december 17-i 1559/2007/EK rendeletet (HL L 340., 8. o.).

15 Az 1. cikke értelmében az 1559/2007 rendelet célja az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhalra vonatkozóan előterjesztett többéves helyreállítási terv alkalmazásával kapcsolatos általános szabályok meghatározása.

16 E rendelet (3) és (5) preambulumbekzdése a következőképp szól:

„(3) A[kékúszójútonhal-]állomány helyreállítása érdekében az ICCAT helyreállítási terve előírja a teljes kifogható mennyiségek fokozatos csökkentését a 2007 és 2010 közötti időszakban, egyes területeken és időszakokban halászati korlátozásokat vezet be [...]

[...]

(5) Az ICCAT helyreállítási tervének folyamatos végrehajtását ezért a[z alaprendelet] 5. cikkének megfelelően kialakított helyreállítási terv létrehozásáról szóló [...] rendelettel kell biztosítani [...].”

17 Az 1559/2007 rendelet 3. cikke értelmében az ICCAT által az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozóan meghatározott TAC a következő: 2008-ban 28 500 tonna, 2009-ben 27 500 tonna és 2010-ben 25 500 tonna.

18 E rendelet 4. cikke pontosítja:

„(1) Minden egyes tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy hajóinak és tonhalcsapdáinak halászati erő kifejtése arányban álljon az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhalra vonatkozóan az említett tagállam rendelkezésére álló halászati lehetőségekkel.

(2) Minden egyes tagállam éves halászati tervet készít azokra a hajókra és tonhalcsapdákra vonatkozóan, amelyek kékúszójú tonhal halászatára szolgálnak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren.[...]

(3) Az éves halászati terv meghatározza:

- a) többek között a 12. cikkben említett listán szereplő és 24 métert meghaladó hosszúságú hajókat, továbbá a számukra kiosztott egyéni kvótákat;
- b) a 24 méternél kisebb hosszúságú hajók és a tonhalcsapdák esetében meghatározza legalább a termelői szervezetek vagy a hasonló felszereléssel halászó hajók csoportjai számára kiosztott kvótákat.

[...]”

19 A fent említett rendelet 5. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal erszényes kerítőhálóval történő halászata a július 1-jétől december 31-ig tartó időszakban tilos.

- 20 Ugyanezen rendelet 12. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a „tagállamok 2008. január 31-ig elektronikus úton elküldik a Bizottságnak azon, lobogójuk alatt közlekedő hajók listáját, amelyek különleges halászati engedéllyel rendelkeznek az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékuszójú tonhal aktív halászatára”.
- 21 A Tanács az alaprendelet 20. cikke alapján elfogadta a bizonyos halállományokra és halállománycsoportokra vonatkozó, halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2007. évre történő meghatározásáról szóló, 2006. december 21-i 41/2007/EK rendeletet (HL 2007. L 15., 1. o.; helyesbítés: HL L 54., 2007.2.22., 157. o. és HL L 332., 2007.12.18., 106. o.), valamint a bizonyos halállományokra és halállománycsoportokra vonatkozó, halfogási korlátozások hatálya alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2008. évre történő meghatározásáról szóló, 2008. január 16-i 40/2008/EK rendeletet (HL L 19., 1. o.; helyesbítés: HL L 176., 2008.7.4., 25. o.).
- 22 E rendeletekkel a Tanács tevékenységként meghatározta a TAC-ot, és kvóták alapján elosztotta a halászati lehetőségeket a tagállamok között.
- 23 E rendeletek ID. mellékleteiből kiderül, hogy az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékuszójú tonhalra vonatkozóan a TAC-ot az ICCAT keretében fogadták el. A TAC-ot ezen övezet és halfaj tekintetében 2007-ben 29 500 tonnában, 2008-ban pedig 28 500 tonnában határozták meg. Ebből a mennyiségből 2007-ben 9 397,70 tonnát, 2008-ban pedig 16 210,75 tonnát biztosítottak a Közösségnek, amelyet majdnem teljes egészében a Máltai Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság és a Portugál Köztársaság között osztottak fel, a többi tagállam összesen mindössze 30 tonnás kvótával rendelkezett 2007-ben és 60 tonnás kvótával 2008-ban.

- 24 A 40/2008 rendeletben szereplő tagállamok közötti felosztást a későbbiekben a kékúszójú tonhalra vonatkozó egyes 2008. évi kvótáknak a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló 2847/93/EGK tanácsi rendelet 21. cikkének (4) bekezdése alapján történő kiigazításáról szóló, 2008. május 22-i 446/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 134., 11. o.) módosította.

A rendelet

- 25 A Bizottság az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése alapján fogadta el a rendeletet.
- 26 A rendelet (1)–(4), (6)–(8), valamint (10) preambulumbekzdése a következőképpen szól:

„(1) A [...] 40/2008[...] rendelet [...] meghatározza a közösségi halászhajók által az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren 2008-ban halászható kékúszójútonhal-mennyiséget.

(2) A [...] 446/2008[...] rendelet [...] módosítja a közösségi halászhajók által az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren 2008-ban halászható kékúszójútonhal-mennyiséget.

(3) Az [...] 1559/2007[...] rendelet [...] előírja a tagállamok számára, hogy tájékoztassák a Bizottságot a 24 méternél hosszabb hajók számára odaítélt egyéni kvótáról.

- (4) A közös halászati politika célja a halászati ágazat hosszú távú életképességének biztosítása az élő tengeri erőforrásoknak az elővigyázatossági megközelítésen [helyesen: az élő vízi erőforrásoknak az elővigyázatosság elvének tiszteletben tartásán] alapuló, fenntartható kiaknázása révén.

[...]

- (6) A Bizottság birtokában lévő adatok és a bizottsági ellenőrök által az érintett tagállamokban tett ellenőrző látogatások során gyűjtött információk szerint a Görögország, Franciaország, Olaszország, Ciprus és Málta lobogója alatt közlekedő vagy ezekben a tagállamokban lajstromozott erszéyes kerítőhálós hajók számára az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren folytatandó kékuszójútonhal-halászatra odaítélt halászati lehetőségeket 2008. június 16-tól kimerítettnek kell tekinteni, valamint a Spanyolország lobogója alatt közlekedő vagy ebben a tagállamban lajstromozott erszéyes kerítőhálós hajók számára ugyanezen állomány halászatára odaítélt halászati lehetőségeket 2008. június 23-tól kimerítettnek kell tekinteni.

- (7) Az Atlanti-óceán keleti részében és a Földközi-tengeren élő kékuszójútonhal-állomány összeomlásához vezető főbb lehetséges tényezők közül az [ICCAT] tudományos bizottsága a flotta többletkapacitását emelte ki. A flotta többletkapacitása nagymértékben hozzájárul a megengedhető szintek felett folytatott halászhathoz. Ezen túlmenően egyetlen erszéyes kerítőhálós hajó napi fogási kapacitása is annyira magas, hogy nagyon hamar elérhető vagy meg is haladható a megengedett fogási szint. E körülmények között a kékuszójútonhal-állomány védelmét komolyan veszélyezteti az említett flotta általi túlhalászás.

- (8) A kékuszójú tonhal 2008-as halászati idénye során a Bizottság szigorúan ellenőrizte, hogy a tagállamok a vonatkozó közösségi jogszabályokban szereplő valamennyi követelményt betartják-e. A Bizottság birtokában lévő adatok és a bizottsági

ellenőrök által gyűjtött információk szerint az érintett tagállamok nem tartották be teljes mértékben az 1559/2007[...] rendeletben szereplő követelményeket.

[...]

- (10) A kékúszójútonhal-állomány védelmét érintő súlyos fenyegetés megelőzésére hozott intézkedések hatékonyságának megerősítése érdekében a közösségi gazdasági szereplők nem fogadhatnak kirakódásra, halketrecben történő hizlalásra vagy tenyésztésre [helyesen: hizlalási vagy tenyésztési célú halketrecbe helyezésre] és átrakódásra olyan kékúszójútonhal-egyedet, amelyet az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren erszényes kerítőháló hajók fogtak.”

27 E rendelet 1–3. cikke kimondja:

„1. cikk

A Görögország, Franciaország, Olaszország, Ciprus és Málta lobogója alatt közlekedő vagy ezekben a tagállamokban lajstromozott hajók által az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren erszényes kerítőhálóval folytatott kékúszójútonhal-halászat 2008. június 16-tól kezdődően tilos.

Ettől az időponttól kezdve az e hajók által fogott, az adott állományba tartozó egyedek fedélzeten való tárolása, halketrecben történő hizlalása vagy tenyésztése [helyesen: hizlalási vagy tenyésztési célú halketrecbe helyezése], átrakódása, átszállítása vagy kirakódása is tilos.

2. cikk

A Spanyolország lobogója alatt közlekedő vagy ebben a tagállamban lajstromozott hajók által az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren erszényes kerítőhálóval folytatott kékúszójútonhal-halászat 2008. június 23-tól kezdődően tilos.

Ettől az időponttól kezdve az e hajók által fogott, az adott állományba tartozó egyedek fedélzeten való tárolása, halketrecben történő hizlalása vagy tenyésztése [helyesen: hizlalási vagy tenyésztési célú halketrecbe helyezése], átrakodása, átszállítása vagy kirakodása is tilos.

3. cikk

(1) A második bekezdésre [helyesen: (2) bekezdésre] figyelemmel 2008. június 16-tól kezdődően a közösségi gazdasági szereplők közösségi vizeken vagy közösségi kikötőkben nem fogadhatják az erszényes kerítőhálós hajók által az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren fogott kékúszójútonhal-egyedeket kirakodásra, halketrecben történő hizlalásra vagy tenyésztésre [helyesen: hizlalási vagy tenyésztési célú halketrecbe helyezésre] és átrakodásra.

(2) A Spanyolország lobogója alatt közlekedő vagy ebben a tagállamban lajstromozott hajók által az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren erszényes kerítőhálóval fogott kékúszójú tonhalak közösségi vizeken vagy közösségi kikötőkben történő kirakodása, halketrecben történő hizlalása vagy tenyésztése [helyesen: hizlalási vagy tenyésztési célú halketrecbe helyezése] és átrakodása 2008. június 23-ig engedélyezett.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 28 A máltai székhelyű AJD Tuna társaság fő tevékenysége a Földközi-tengerből élve kifogott kékúszójú tonhal tenyésztése és hizlalása a nagykereskedelem számára történő eladás céljából. Két haltenyésztő gazdasággal rendelkezik. Az első maximális hizlalási kapacitása 2500 tonna, a másiké 800 tonna.
- 29 A rendelet elfogadását követően a Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd eltiltotta az AJD Tunát attól, hogy tevékenységei céljából kékúszójú tonhalat vásároljon fel és importáljon Máltára.
- 30 Miután az AJD Tuna úgy ítélte meg, hogy nem tudja beszerezni azt a tonhalmennyiséget, amelyre álláspontja szerint jogosult, a Prim'Awla tal-Qorti Ċivilihez (polgári bíróság első tanácsa) fordult a fent említett azon tilalom miatt állítólagosan elszenvedett kár megtérítése érdekében, amely szerinte jogsértő, visszaélészerű és ésszerűtlen volt.
- 31 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az AJD Tuna azt állítja, hogy 2008-ban az ICCAT 3200 tonna kékúszójú tonhal beszerzését engedélyezte számára a tevékenységei céljából, és hogy következképpen ezt a mennyiséget a halászati idény kezdete előtt megvásárolta francia és olasz halászoiktól. A vásárlás, illetve a Máltára való behozatal tilalma nem pusztán az Unió vizeiben kifogott kékúszójú tonhalra, hanem az e vizeken kívül kifogott kékúszójú tonhalra is kiterjedt. Ezért az AJD Tuna nem tudta beszerezni azt a kékúszójútonhal-mennyiséget, amelyet jogosult lett volna a halgazdaságaiban tartani.
- 32 A kérdést előterjesztő bíróság ennél fogva úgy ítélte meg, hogy a jogvita megoldása a rendelet érvényességétől függ.

33 E körülmények között a Prim'Awla tal-Qorti Ċivili úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Érvénytelen-e a[...] rendelet azon okból, hogy sérti a[z EK 253. cikket], amennyiben nem állapítja meg kielégítően [az annak 1–3.] cikkében előírt sürgősségi intézkedések meghozatalának indokait, és amennyiben nem ad kellően világos képet az ezen intézkedések alapjául szolgáló okokról?

- 2) Érvénytelen-e a[...] rendelet azon okból, hogy sérti a[z alap]rendelet 7. cikkének (1) bekezdését, amennyiben preambulumbekendéseiben nem igazolja megfelelően [egyfelől] a halászati tevékenységgel okozott, a halászati erőforrások vagy a tengeri ökoszisztéma védelmére vonatkozó komoly fenyegetettség fennállását és [másfelől] az azonnali intézkedés szükségességét?

- 3) Érvénytelen-e a[...] rendelet azon okból, hogy a meghozott intézkedések megfosztják a Közösségen belüli gazdasági szereplőket, így a felperest is, a [...] 446/2008 rendelet 1. cikkén és a[z alap]rendelet 2. cikkén alapuló jogos bizalomtól?

- 4) Érvénytelen-e a[...] rendelet 3. cikke azon okból, hogy sérti az arányosság elvét, amennyiben azt vonja maga után, hogy [egyrészt] egyetlen Közösségen belüli gazdasági szereplő sem gyakorolhatja a tonhal tenyésztési vagy hizlalási célú kirkodását, vagy ketrecbe helyezését, még az olyan tonhal vonatkozásában sem, amelyet korábban és [ugyanezen] rendelettel teljes összhangban fogtak ki; és [másrészt] egyetlen Közösségen belüli gazdasági szereplő sem folytathatja ezeket a tevékenységeket azon tonhal vonatkozásában, amelyet olyan halászok fogtak ki, akiknek a hajója nem a[...] rendelet 1. cikkében felsorolt tagállamok lobogója alatt

közlekedik, még akkor sem, ha a tonhalat az [ICCAT által] lefektetett kvótákkal összhangban fogták ki?

- 5) Érvénytelen-e a[...] rendelet azon okból, hogy sérti az arányosság elvét, amennyiben a Bizottság nem tudta alátámasztani, hogy az általa meghozni kívánt intézkedés hozzájárul a tonhalállomány helyreállításához?

- 6) Érvénytelen-e a[...] rendelet azon okból, hogy a meghozott intézkedések ésszerűtlenek és állampolgársági alapon hátrányosan megkülönböztetők az EK 12. cikk értelmében, amennyiben a fenti rendelet különbséget tesz a spanyol lobogó alatt, valamint a görög, francia, olasz, ciprusi és máltai lobogó alatt közlekedő erszénes kerítőhálós hajók között, és amennyiben ezt a hat tagállamot megkülönbözteti a többi tagállamtól?

- 7) Érvénytelen-e a[...] rendelet azon okból, hogy az Európai Unió alapjogi chartájának 47. cikke által védett igazságszolgáltatási elveket figyelmen kívül hagyta, amennyiben az érdekelt felek és a tagállamok nem kaptak lehetőséget arra, hogy előterjeszthessék írásos véleményeiket a döntés meghozatala előtt?

- 8) Érvénytelen-e a[...] rendelet azon okból, hogy figyelmen kívül hagyta a kontradiktórius eljárás elvét (*audi alteram partem*), mint a közösségi jog általános elvét, amennyiben az érdekelt felek és a tagállamok nem kaptak lehetőséget arra, hogy előterjeszthessék írásos véleményeiket a döntés meghozatala előtt?

- 9) Érvénytelen-e a[z alap]rendelet 7. cikkének (2) bekezdése azon okból, hogy figyelmen kívül hagyta a kontradiktórius eljárás elvét (*audi alteram partem*), mint a közösségi jog általános elvét, és/vagy az Európai Unió alapjogi chartájának 47. cikke által védett igazságszolgáltatási elveket, következésképpen pedig érvénytelen-e a[...] rendelet abból az okból, hogy az a[z alap]rendeleten alapult?
- 10) Abban az esetben, ha a Bíróság úgy határoz, hogy a[...] rendelet érvényes, úgy kell-e ezt a rendeletet értelmezni, hogy a 3. cikkében elfogadott intézkedések eltiltják a Közösségen belüli gazdasági szereplőket attól is, hogy az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren harmadik ország lobogója alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajók által kifogott kékúszójú tonhalat fogadjanak kirakodásra, hizlalási vagy tenyésztési célú halketrecbe helyezésre és átrakodásra a közösségi vizekben vagy kikötőkben?”

A bizonyításfelvétel és/vagy a szóbeli szakasz újbóli megnyitásának elrendelése iránti kérelemről

- ³⁴ A Bíróság Hivatalához 2010. október 19-én benyújtott kérelmével a Bizottság arra kérte a Bíróságot, hogy a Bíróság eljárási szabályzatának 60. és 61. cikke alapján rendeljen el bizonyításfelvételt és/vagy a szóbeli szakasz újbóli megnyitását.
- ³⁵ A Bíróság Hivatalához 2010. október 27-én benyújtott kérelmével a Tanács jelezte, hogy támogatja a Bizottság kérelmét.
- ³⁶ E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság hivatalból, a főtanácsnok javaslatára vagy a felek kérelmére eljárási szabályzatának 61. cikkével összhangban

elrendelheti a szóbeli szakasz újbóli megnyitását, ha úgy ítéli meg, hogy nem kapott elegendő felvilágosítást, vagy az ügyet olyan érv alapján kell eldöntenie, amelyet a felek nem vitattak meg (lásd különösen a C-284/06. sz. Burda-ügyben 2008. június 26-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-4571. o.] 37. pontját, valamint a C-42/07. sz., Liga Portuguesa de Futebol Profissional és Bwin International ügyben 2009. szeptember 8-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-7633. o.] 31. pontját).

- 37 A kérelem alátámasztására a Bizottság több kifogást ad elő az eljárás szóbeli szakaszának lefolytatásával kapcsolatban, amelyek véleménye szerint igazolják azt, hogy a Bíróság a rendelet alapjául szolgáló ténybeli adatok megvilágítása céljából elrendelje a bizonyításfelvételt és/vagy a szóbeli szakasz újbóli megnyitását.
- 38 Legelőször is, habár az eljárás nyelve a máltai volt, az AJD Tuna képviselője olaszul szólalt fel, amit a Bíróság anélkül engedélyezett, hogy tájékoztatta volna a Tanácsot és a Bizottságot.
- 39 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság eljárási szabályzata 29. cikke 2. §-a c) pontjának második bekezdése kimondja, hogy az alapjogvitában részt vevő fél kérelmére, valamint az abban részt vevő másik fél és a főtanácsnok meghallgatását követően az e cikk 1. §-ában említettek közül másik nyelv használata engedélyezhető az eljárás szóbeli szakaszára.
- 40 A Bíróság Hivatalához 2010. február 11-én benyújtott levelével az AJD Tuna kérte annak engedélyezését, hogy angolul vagy olaszul is felszólalhasson. Az eljárásban részt vevő másik fél és a főtanácsnok meghallgatását követően 2010. április 14-i határozatával a Bíróság második tanácsának elnöke engedélyezte az AJD Tuna számára, hogy olaszul szólaljon fel. Mivel a Tanács és a Bizottság nem az alapjogvitában részt vevő fél, őket nem tájékoztatták erről az engedélyről.

- 41 A Bizottság szintén előadja, hogy a tárgyaláson az egyik meghatalmazottját, E. Depasquale-t megakadályozták abban, hogy a Bíróság kérdésére angolul válaszoljon, habár a Bizottság engedélyt kapott arra, hogy a meghatalmazottai e nyelven válaszoljanak a Bíróság kérdéseire.
- 42 A K. Banks, E. Depasquale és D. Nardi által aláírt, a Bíróság Hivatalához 2010. április 19-én benyújtott levélben a Bizottság annak engedélyezését kérte a Bíróságtól, hogy K. Banks és D. Nardi angolul válaszolhasson a Bíróság kérdéseire. A második tanács elnöke 2010. április 26-án helyt adott e kérelemnek.
- 43 Mivel a Bizottság kérelmét kizárólag K. Banksre és D. Nardira vonatkozóan terjesztették elő, azon engedély, hogy a Bíróság kérdéseire angolul is válaszolhat, nem vonatkozhatott E. Depasquale-re, még ha az engedély általánosan is volt megfogalmazva.
- 44 Ezenfelül – amint a Bizottság arra rámutat –, mivel E. Depasquale anyanyelve a máltai, nem okozott nehézséget számára az, hogy ezen a nyelven válaszoljon a Bíróság kérdéseire.
- 45 A főtanácsnoki indítvány tartalmára vonatkozó kritikákat illetően emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 252. cikk második bekezdése szerint a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. E feladat ellátása során a főtanácsnok az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet adott esetben a kérdést előterjesztő bíróság vagy az alapeljárásban részt vevő felek által szigorúan meghatározottnál tágabb összefüggésbe helyezve is megvizsgálhatja. A Bíróságot nem köti sem a főtanácsnok indítványa, sem pedig az annak alapjául szolgáló

indokolás (lásd a C-229/09. sz. Hogan Lovells International ügyben 2010. november 11-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-11335. o.] 26. pontját).

- 46 A Bíróság úgy ítéli meg, hogy a jelen esetben minden szükséges adat a rendelkezésére áll a kérdést előterjesztő bíróság által előterjesztett kérdések megválaszolásához.
- 47 Következésképpen a bizonyításfelvételre és a szóbeli szakasz újbóli megnyitására vonatkozó kérelmet el kell utasítani.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A hetedik, a nyolcadik és a kilencedik kérdéstről

- 48 A kérdést előterjesztő bíróság e kérdésekkel – amelyeket együttesen és elsőként kell megvizsgálni – a rendelet érvényességére, valamint azon alaprendelet 7. cikkének az érvényességére vonatkozó kérdést tesz fel, amelynek alapján a rendeletet elfogadták. Közelebbről, e bíróság lényegében azt a kérdést teszi fel a Bíróságnak, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése érvénytelen-e amiatt, hogy nem írja elő, hogy a tagállamoknak és az érdekelt feleknek lehetőségük van a véleményüket a Bizottságnak benyújtani, amennyiben az saját kezdeményezésére a fent említett 7. cikk (1) bekezdésében foglalt sürgősségi intézkedéseket szándékozik meghozni, ami a kontradiktórius eljárás elvének és az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. cikkében kimondott elvek megsértésének minősül.

- 49 A Charta 41. cikke, amelynek megsértésére az AJD Tuna hivatkozik, kimondja többek között mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák. Ebből következik, hogy e rendelkezés nem vonatkozik az általános hatályú aktusok megalkotásának folyamatára.
- 50 Az EUMSZ 288. cikkben szereplő meghatározásból kitűnik, hogy a rendelet általános hatályú aktus, amely teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
- 51 A rendeleteket és a határozatokat az különbözteti meg egymástól, hogy a szóban forgó aktus általános hatályú-e, vagy sem (lásd különösen a C-168/93. sz., Gibraltar és Gibraltar Development kontra Tanács ügyben 1993. július 12-én hozott végzés [EBHT 1993., I-4009. o.] 11. pontját). Egy aktus akkor általános hatályú, ha objektíven meghatározott helyzetekre alkalmazandó, és általánosan és absztrakt módon meghatározható személycsoporttal szemben fejt ki joghatást (lásd különösen a 307/81. sz., Aluisisse Italia kontra Tanács és Bizottság ügyben 1982. október 6-án hozott ítélet [EBHT 1982., 3463. o.] 9. pontját).
- 52 Az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése feljogosítja a Bizottságot, hogy az élő vízi erőforrások védelmére vagy a tengeri ökoszisztémára vonatkozó súlyos fenyegetettség megszüntetése céljából intézkedéseket fogadjon el, amennyiben e fenyegetettség a halászati tevékenységből ered. Az elfogadott intézkedések tehát egy meghatározott övezetben és adott élőlények tekintetében érintik a gazdasági szereplőket a halászati ágazatban. A sürgősségi intézkedést tehát nem a gazdasági szereplők érdekei alapján fogadják el, hanem kizárólag az élő vízi erőforrások és a tengeri ökoszisztéma megőrzése célból. A fent említett 7. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott rendeletek a jelen ítélet előző pontjában említett ítélkezési gyakorlat értelmében vett objektíven

meghatározott helyzetekre alkalmazandók, valamint általánosan és absztrakt módon meghatározható személycsoporttal szemben fejtenek ki joghatásokat.

- 53 E megfontolásokból következik, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése nem érvénytelen amiatt, hogy az e cikk (1) bekezdésében fogalt sürgősségi intézkedések elfogadása során nem írja elő az ezen intézkedésekkel esetlegesen érintett gazdasági szereplők véleményének kikérését.
- 54 Ezen túlmenően a Charta 47. cikke – amely előírja, hogy mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz – a hatékony bírói jogvédelem elvének megerősítése, amely olyan általános uniós jogi elv, amely a tagállamok közös alkotmányos hagyományain nyugszik (lásd a C-432/05. sz. Unibet-ügyben 2007. március 13-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-2271. o.] 37. pontját, valamint a C-402/05. P. és C-415/05. P. sz., Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 2008. szeptember 3-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-6351. o.] 335. pontját).
- 55 Abban az esetben, ha a kérdést előterjesztő bíróságnak a Bíróság elé terjesztett kérdése nem a bíróságok előtti hatékony jogorvoslathoz való jog esetleges be nem tartására vonatkozik, hanem arra, hogy az érdekelt feleknek és a tagállamoknak nincsen lehetőségük arra, hogy – mielőtt a Bizottság az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése alapján sürgősségi intézkedéseket hozna – előterjeszthessék írásos véleményeiket, a Charta 47. cikke nem alkalmazható.
- 56 A hetedik, a nyolcadik és a kilencedik kérdésre ezért az a válasz adandó, hogy a fel-tett kérdések vizsgálata egyetlen olyan tényezőt sem tárt fel, amely a kontradiktórius eljárás elve és a hatékony bírói jogvédelem elve tekintetében érintené a rendeletnek, valamint az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének az érvényességét.

Az első és a második kérdésről

- 57 A kérdést előterjesztő bíróság e kérdésekkel, amelyeket együttesen kell megvizsgálni, lényegében arra vár választ a Bíróságtól, hogy a rendelet eleget tesz-e az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdésében szereplő indokolási kötelezettségnek, és különösen arra, hogy ez az indokolás kellő módon meghatározza-e azokat a feltételeket, amelyek esetén a Bizottság az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése alapján eljárhat.
- 58 Emlékeztetni kell rá, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdése által megkövetelt indokolást az adott jogi aktus jellegéhez kell igazítani, valamint világosan és kétértelműségtől mentesen kell megfogalmazni a jogi aktust elfogadó intézmény érvelését, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Nem követelmény az indokolással szemben, hogy a releváns tény- és jogkérdések minden részletére kitérjen, amennyiben nem csupán szövege, hanem egyben kontextusa, valamint a tárgyra vonatkozó jogszabályok összessége alapján dönthető el a kérdés, hogy a jogi aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdése követelményeinek (lásd ebben az értelemben különösen a C-5/01. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2002. december 12-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-11991. o.] 68. pontját; C-501/00. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2004. július 15-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-6717. o.] 73. pontját, valamint a C-479/07. sz., Franciaország kontra Tanács ügyben 2009. március 5-én hozott ítélet 49. pontját).
- 59 Szintén az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az indokolási kötelezettség terjedelme az adott jogi aktus jellegétől függ, és hogy az általános hatályú aktusok esetében az indokolás korlátozódhat egyrészt az aktus meghozatalához vezető helyzet egészének, másrészt az elérendő általános célok megjelölésére. Ebben az összefüggésben a Bíróság pontosította többek között, hogy a különböző kiválasztott technikai megoldások tekintetében túlzás lenne külön indokolást megkövetelni, ha a vitatott aktusból kitűnik az intézmény által követett cél lényege (lásd különösen a C-168/98. sz., Luxemburg kontra Parlament és Tanács ügyben 2000. november 7-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-9131. o.] 62. pontját, a C-361/01. P. sz., Kik kontra OHIM ügyben 2003. szeptember 9-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-8283. o.] 102. pontját,

valamint a C-304/01. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 9-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-7655. o.] 51. pontját).

- 60 A Bíróság továbbá kimondta, hogy az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdésében előírt indokolási kötelezettség olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik (lásd ebben az értelemben a C-113/00. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2002. szeptember 19-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-7601. o.] 47. pontját, valamint a fent hivatkozott, Franciaország kontra Tanács ügyben hozott ítélet 50. pontját).
- 61 Az előbb felidézett elvek alapján kell megvizsgálni, hogy a rendelet megfelel-e az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdésében az indoklásra vonatkozóan előírt feltételeknek.
- 62 A rendeletet az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése alapján fogadták el. E rendelkezés értelmében a Bizottság többek között saját kezdeményezésére sürgősségi intézkedéseket hozhat három feltétellel. Először is az élő vízi erőforrások védelmére vagy a tengeri ökoszisztémára vonatkozóan súlyos fenyegetettségnek kell fennállnia. E fenyegetettségnek továbbá a halászati tevékenységből kell erednie. Végezetül azonnali intézkedésnek kell szükségesnek lennie a fenti fenyegetettség megszüntetése érdekében.
- 63 A kékúszójútonhal-állomány védelmét érintő súlyos fenyegetettség fennállásának igazolását illetően a rendelet (1)–(3) preambulumbekkezdése emlékeztet a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az e halállományra vonatkozó többéves helyreállítási terv keretében meghatározott TAC fontosságára. Ezen túlmenően a rendelet (6) preambulumbekkezdéséből következik, hogy a bizottsági ellenőrök által összegyűjtött információk szerint fennáll a veszélye, hogy az erszényes kerítőhálós hajók számára odaítélt halászati lehetőségek a halászati idény rendes befejezése előtt kimerülnek. Ebből következik, hogy a Bizottság az Atlanti-óceán keleti részén és a

Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állomány védelmét érintő súlyos fenyegetettség fennállására vonatkozóan teljesítette az indokolási kötelezettségét.

- 64 Annak igazolását illetően, hogy az ezen halállomány védelmét érintő fenyegetettség az erszénes kerítőhálós hajók halászati tevékenységéből, valamint ezt követően ezen halaknak a közösségi gazdasági szereplőkhöz történő kirakodásából ered, egyfelől a rendelet (7) preambulumbekzdéséből az következik, hogy az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állomány összeomlásához vezető főbb lehetséges tényezők közül az ICCAT tudományos bizottsága e hajók fogási többletkapacitását emelte ki.
- 65 Másfelől a rendelet (8) preambulumbekzdéséből következik, hogy a Bizottság birtokában lévő adatok szerint a tagállamok nem tartották be teljes mértékben az 1559/2007 rendeletben szereplő követelményeket, amely rendelet célja az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állomány helyreállítása.
- 66 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy tagállamokat az uniós szabályok alapján terhelő kötelezettségek tiszteletben tartásának feltétlenül érvényesítendőnek kell lennie a halászati alapok védelmének, a tenger biológiai erőforrásai megóvásának, valamint azok fenntartható és megfelelő gazdasági, illetve szociális feltételek közötti kiaknázásának biztosítása érdekében (az 1991–1996-os halászati idények során a kvótarendszer be nem tartása vonatkozásában lásd a C-418/00. és C-419/00. sz., Bizottság kontra Franciaország egyesített ügyekben 2002. április 25-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-3969. o.] 57. pontját).
- 67 E megfontolásokra tekintettel a rendelet indokolása kellőképpen alátámasztja, hogy az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állomány védelmét érintő súlyos fenyegetettség az erszénes kerítőhálós hajók halászati tevékenységéből, valamint ezt követően ezen halaknak a közösségi gazdasági szereplőkhöz történő kirakodásából eredt.

- 68 Végezetül azon sürgősséget illetően, ahogyan az intézkedéseket meg kellett hozni, a rendelet (4) preambulumbekzdése emlékeztet arra, hogy a közös halászati politika célja a halászati ágazat hosszú távú életképességének biztosítása az élő vízi erőforrásoknak az elővigyázatossági elvének tiszteletben tartásán alapuló, fenntartható kiaknázása révén. Az Unió által követett cél fenti megemlítése, valamint az erszéyes kerítőhálós hajók számára odaitélt halászati kvóták közeljövőben – mindenesetre a rendes halászati idény vége előtt – történő elérésének megállapítása elégséges indokolásul szolgál azon sürgősségre, amellyel a Bizottságnak az elővigyázatosság elvével összhangban kellett eljárnia.
- 69 Az első és a második kérdésre ezért az a válasz adandó, hogy a feltett kérdések vizsgálata egyetlen olyan tényezőt sem tárt fel, amely az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdéséből eredő indokolási kötelezettség tekintetében érintené a rendelet érvényességét.

A harmadik kérdésről

- 70 A kérdést előterjesztő bíróság e kérdésével lényegében arra vár választ a Bíróságtól, hogy a rendelet érvénytelen-e azon okból, hogy az abban foglalt intézkedések megfosztják a közösségi gazdasági szereplőket a kékúszójú tonhal halászatára nevezetesen a 446/2008 rendeletben megállapított kvóták meghatározásán alapuló jogos bizalomtól.
- 71 Emlékeztetni kell arra, hogy a bizalomvédelemhez való jog minden olyan magánszemélyre kiterjed, akinek a helyzete akként jellemezhető, hogy a közösségi adminisztráció megalapozott reményeket keltett benne (lásd ebben az értelemben a 265/85. sz., Van den Bergh en Jurgens és Van Dijk Food Products (Lopik) kontra EGK ügyben 1987. március 11-én hozott ítélet [EBHT 1987., 1155. o.] 44. pontját, valamint a C-37/02. és C-38/02. sz., Di Leonardo és Dilexport egyesített ügyekben 2004. július 15-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-6911. o.] 70. pontját).

- 72 Ilyen remények keltésére alkalmas biztosítéknak minősül a közlés formájától függetlenül a feljogosított és megbízható forrásból származó pontos, feltétlen és egybehangzó tájékoztatás (lásd a C-537/08. P. sz., Kahla Thüringen Porzellan kontra Bizottság ügyben 2010. december 16-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-12917. o.] 63. pontját). Ezzel szemben senki nem hivatkozhat ezen elv megsértésére, akinek a közigazgatás nem adott konkrét biztosítékokat (lásd a C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5479. o.] 147. pontját, valamint a C-167/06. P. sz., Komninou és társai kontra Bizottság ügyben 2007. október 25-én hozott ítélet 63. pontját).
- 73 Hasonlóképpen, ha az elővigyázatos és körültekintő gazdasági szereplő számíthat az érdekeit esetleg érintő közösségi intézkedés elfogadására, annak elfogadása esetén nem hivatkozhat az említett elvre (lásd a fent hivatkozott Van de Bergh en Jurgens és Van Dijk Food Products (Lopik) kontra EGK ügyben hozott ítélet 44. pontját, valamint a fent hivatkozott Belgium és Forum 187 kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 147. pontját).
- 74 Amint azzal a Bizottság helyesen érvelt, a közösségi gazdasági szereplők nem kaptak a Bizottságtól semmilyen biztosítékot arra vonatkozóan, hogy megkapják azt a teljes kékúszójútonhal-mennyiséget, amelyre vonatkozóan szerződéseket kötöttek a halászokkal.
- 75 Egyébiránt az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdésében és 26. cikkének (4) bekezdésében konkrétan szerepel azon intézkedések meghozatalának a lehetősége, amelyek a halászati idényt a rendes időpontja előtt beszüntetik. Azok a közösségi gazdasági szereplők, amelyek tevékenysége kékúszójú tonhal tenyésztés és hizlalás céljából történő vásárlásából áll, nem hivatkozhatnak a bizalomvédelem elvére, mivel számíthatnak arra, hogy ilyen intézkedések hozhatók.

- 76 A harmadik kérdésre ezért az a válasz adandó, hogy a feltett kérdés vizsgálata egyetlen olyan tényezőt sem tárt fel, amely a bizalomvédelem elve tekintetében érintené a rendelet érvényességét.

A negyedik és ötödik kérdéstről

- 77 A kérdést előterjesztő bíróság e kérdésekkel lényegében arra vár választ a Bíróságtól, hogy a rendelet ellentétes-e az arányosság elvével, mivel egy meghatározott időponttól kezdődően a közösségi gazdasági szereplők számára előírja annak tilalmát, hogy kirakodásra, illetve hizlalási vagy tenyésztési célú halketrecbe helyezésre kékúszójú tonhalat fogadjanak, mégha e tonhalat ezen időpont előtt vagy harmadik államok lobogója alatt közlekedő hajók fogták is. A kérdést előterjesztő bíróság azt a kérdést is felteszi, hogy a rendeletben elfogadott intézkedések alkalmasak-e a kékúszójútonhal-állomány helyreállítására irányuló cél elérésére.
- 78 A kirakodási tilalommal érintett kékúszójú tonhal halászatának időpontját illetően meg kell jegyezni, hogy a rendelet (10) preambulumbekzdéséből következik, hogy a közösségi gazdasági szereplők számára előírt azon tilalmat, miszerint a közösségi vizekben és kikötőkben nem fogadhatnak kirakodásra, hizlalási vagy tenyésztési célú halketrecbe helyezésre, valamint átrakodásra olyan kékúszójútonhal-egyedet, amelyet az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren erszényes kerítőhálós hajók fogtak, a halászati tiltó intézkedések hatékonyságának megerősítése céljából hozták, és az ahhoz képest mindössze járulékosnak minősül. Következésképp a rendelet 3. cikkét – ugyanezen rendelet 1. és 2. cikkével együttesen – úgy kell értelmezni, hogy a gazdasági szereplők számára előírt tilalom nem vonatkozik a hajók lobogója alapján 2008. június 16-a vagy 2008. június 23-a előtt fogott kékúszójú tonhalra, a kirakodásuk időpontjától függetlenül.

- 79 Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jog általános elvei közé tartozó arányosság elve megköveteli, hogy az uniós jog valamely rendelkezése által alkalmazott eszközök alkalmasak legyenek a kitűzött cél megvalósítására, és ne haladják meg az annak eléréséhez szükséges mértéket (lásd ebben az értelemben a C-210/03. sz. Swedish Match ügyben 2004. december 14-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-11893. o.] 47. pontját, valamint a C-558/07. sz., S.P.C.M. és társai ügyben 2009. július 7-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-5783. o.] 41. pontját).
- 80 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jogalkotó a mezőgazdaság területén – beleértve a halászat területét is – széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amely az EUMSZ 40–43. cikkben számára biztosított politikai hatáskörökhöz igazodik. Következésképpen a Bíróság által végzett felülvizsgálatnak arra kell korlátozódnia, hogy az érintett rendelkezés nem tartalmaz-e nyilvánvaló hibát, nem történt-e hatáskörrel való visszaélés, vagy az érintett hatóság nem lépte-e túl nyilvánvalóan a számára biztosított mérlegelési jogkört (lásd ebben az értelemben a C-189/01. sz., Jippes és társai ügyben 2001. július 12-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-5689. o.] 80. pontját, a fent hivatkozott Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 9-én hozott ítélet 23. pontját, valamint a C-535/03. sz., Unitymark és North Sea Fishermen's Organisation ügyben 2006. március 23-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-2689. o.] 55. pontját).
- 81 Ezen elv megvalósulási feltételeinek bírósági felülvizsgálata esetén, tekintettel az uniós jogalkotó széles mérlegelési jogkörére a közös agrárpolitika területén, beleértve a halászati politikát is, az e tárgyban hozott intézkedésnek a hatáskörrel rendelkező intézmény által követni szándékozott célra nyilvánvalóan alkalmatlan jellege lehet csak hatással az ilyen intézkedés jogszerűségére (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Unitymark és North Sea Fishermen's Organisation ügyben hozott ítélet 57. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 82 A Bíróságnak ezért meg kell vizsgálnia, hogy nyilvánvalóan alkalmatlan volt-e a közösségi gazdasági szereplők számára előírt azon tilalom, hogy a közösségi vizekben és kikötőkben nem fogadhatnak kirakodásra, hizlalási vagy tenyésztési célú halketrecbe

helyezésre, valamint átrakodásra olyan kékúszójútonhal-egyedet, amelyet erszénes kerítőhálós hajók az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren 2008. június 16-a vagy 2008. június 23-a után fogtak.

- 83 Az 1559/2007 rendelet elfogadásával a Tanács célja az ICCAT által javasolt, a kékúszójú tonhalra vonatkozó helyreállítási terv végrehajtása volt. Ezt a helyreállítást – amint e rendelet (3) preambulumbekkezdésében említésre kerül – a teljes kifogható mennyiségek fokozatos csökkentése révén kell megvalósítani. Ez utóbbiak, amelyek mennyiségét e rendelet 3. cikke említi, megoszlanak az Unió és az ICCAT többi részes fele között. A tagállamoknak odaítélt kvóták tiszteletben tartása ezért szükséges a kékúszójútonhal-állomány helyreállítására irányuló cél megvalósítása szempontjából. Ezért nem nyilvánvalóan alkalmatlanok a Bizottság által a rendeletben azzal az indokkal hozott halászati tiltó intézkedések, hogy a kvóták kimerülése hamarosan bekövetkezik.
- 84 A közösségi gazdasági szereplők számára előírt azon tilalom, hogy a közösségi vizekben és kikötőkben nem fogadhatnak kirakodásra, hizlalási vagy tenyésztési célú halketrecbe helyezésre, valamint átrakodásra olyan kékúszójútonhal-egyedet, amelyet 2008. június 16-a vagy 2008. június 23-a után fogtak ki, függetlenül azon erszénes kerítőhálós hajók lobogójától, amelyek kifogták e halakat, hasonlóképpen nem nyilvánvalóan alkalmatlan intézkedés, mivel szintén lehetővé teszi a TAC tiszteletben tartására irányuló cél elérését, amelynek csökkentése idővel lehetővé teszi a kékúszójútonhal-állomány helyreállítását.
- 85 A negyedik és az ötödik kérdésre ezért az a válasz adandó, hogy a feltett kérdések vizsgálata egyetlen olyan tényezőt sem tárt fel, amely az arányosság elve tekintetében érintené a rendelet érvényességét.

A hatodik kérdésről

- 86 A kérdést előterjesztő bíróság e kérdésével lényegében arra vár választ a Bíróságtól, hogy a rendelet érvénytelen-e azon okból, hogy különbséget tesz egyfelől a spanyol lobogó alatt közlekedő vagy e tagállamban lajstromozott erszényes kerítőhálós hajók (a továbbiakban: spanyol hajók), valamint a máltai, görög, francia, olasz és ciprusi lobogó alatt közlekedő vagy e tagállamokban lajstromozott erszényes kerítőhálós hajók (a továbbiakban: többi hajó) között, másfelől e hat tagállam és a többi tagállam között, valamint következésképpen az EK 12. cikket megsértve állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetést vezet be.
- 87 Pontosítani kell, hogy a rendelet kizárólag a kékúszójútonhal-halászatot folytató erszényes kerítőhálós hajókra vonatkozik, és nem vonatkozik a kékúszójú tonhal más – például kisipari – módszerrel történő halászatára.
- 88 A hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének tiszteletben tartása megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérően, és az eltérő helyzeteket ne kezeljék ugyanúgy, hacsak egy ilyen bánásmód objektíven nem igazolható (lásd különösen a C-44/94. sz., *Fishermen's Organisations* és társai ügyben 1995. október 17-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-3115. o.] 46. pontját; a C-87/03. és C-100/03. sz., *Spanyolország kontra Tanács* egyesített ügyekben 2006. március 30-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-2915. o.] 48. pontját, valamint a C-141/05. sz., *Spanyolország kontra Tanács* ügyben 2007. november 8-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-9485. o.] 40. pontját).
- 89 Legelőször is meg kell állapítani, hogy a rendeletben fel nem sorolt tagállamok a többi tagállamtól eltérő helyzetben voltak. 2008-ban ugyanis egyetlen, a rendeletben fel nem sorolt tagállam lobogója alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajó sem rendelkezett az 1559/2007 rendelet 12. cikkének (1) bekezdése alapján engedéllyel arra, hogy az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben kékúszójú tonhalat halásszon.

- 90 A rendeletben felsorolt tagállamokat illetően a Bizottság a spanyol hajóknak 2008. június 23-ig engedélyezte az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal halászatát, fedélzeten való tárolását, hizlalási vagy tenyésztési célú halketrecbe helyezését, átrakodását, átszállítását, valamint kirakodását, míg más hajóknak 2008. június 16-tól kezdődően megtiltotta e tevékenységeket.
- 91 Ugyanezzel a rendelettel a Bizottság továbbá engedélyezte a közösségi gazdasági szereplőknek, hogy kirakodásra, hizlalási vagy tenyésztési célú halketrecbe helyezésre és átrakodásra fogadják az ebben az övezetben a spanyol hajók által 2008. június 23-ig kifogott kékúszójú tonhalat, míg a többi hajó által 2008. június 16-a után kifogott kékúszójú tonhal tekintetében megtiltotta e tevékenységeket.
- 92 A rendelet tehát a lobogójuk vagy a lajstromozás szerinti államuk alapján eltérően kezelte a hajók e két csoportját, valamint a közösségi gazdasági szereplőket az alapján, hogy a spanyol hajókkal álltak-e üzleti kapcsolatban vagy sem. Meg kell vizsgálni, hogy léteznek-e ezen eltérő bánásmódot igazoló objektív indokok.
- 93 Emlékeztetni kell arra, hogy az eltérő helyzeteket jellemző tényezőket, és e helyzetek hasonló jellegét főként a szóban forgó különbségtételt létrehozó uniós aktus tárgyának és céljának fényében kell meghatározni és értékelni (lásd analógia útján a C-127/07. sz., Arcelor Atlantique et Lorraine és társai ügyben 2008. december 16-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-9895. o.] 26. pontját, valamint a C-356/09. sz. Kleist-ügyben 2010. november 18-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-11939. o.] 26. pontját).

- 94 A rendeletet az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése alapján fogadták el. E cikk értelmében – amint a jelen ítélet 62. pontjában felidézésre került – a Bizottság többek között saját kezdeményezésére három feltétellel hozhat sürgősségi intézkedéseket. Először is az élő vízi erőforrások védelmére vagy a tengeri ökoszisztémára vonatkozóan súlyos fenyegetettségnek kell fennállnia. E fenyegetettségnek továbbá a halászati tevékenységből kell erednie. Végezetül azonnali intézkedésnek kell szükségesnek lennie a fenti fenyegetettség megszüntetése érdekében. Ez utóbbi feltétellel kapcsolatban az alaprendelet 7. cikke (3) bekezdésének szövege pontosítja, hogy e sürgősségi intézkedéseknek azonnali hatályúnak kell lennie.
- 95 Következésképp, ha a Bizottság az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése alapján jár el, e rendelet 2. cikke (1) bekezdésének megfelelően „az elővigyázatosság elvét alkalmazza azon intézkedések meghozatalakor, amelyek az erőforrások [helyesen: az élő vízi erőforrások] védelmére és megőrzésére vonatkoznak”, ami e rendelkezés értelmében a közös halászati politika céljainak elérésére alkalmas eszköznek minősül.
- 96 Így az alaprendelet 7. cikke alapján meghozott intézkedések végrehajtása során igazolható az eltérő bánásmód, ha lehetővé teszi az élő vízi erőforrások védelmére vagy a tengeri ökoszisztéma megővésére irányuló célok eredményesebb elérését.
- 97 A rendeletet illetően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az e rendeletben szereplő tengeri övezetben a kékuszójútonhal-állomány védelmére vonatkozóan súlyos fenyegetettség áll fenn, és hogy ez a fenyegetettség az erszényes kerítőhálós hajók tevékenységből ered. A fent említett rendelet (7) preambulumbekkezdéséből következik ugyanis, hogy egyfelől az erszényes kerítőhálós hajók flottái többletkapacitással rendelkeznek,

másfelől az egyes hajók fogási kapacitásai is annyira magasak, hogy nagyon hamar elérhető vagy meg is haladható a megengedett fogási szint.

- 98 A tiltó intézkedés hatálybalépésének a spanyol hajók tekintetében eltérő időpontját illetően a Bizottság azzal érvelt, hogy – alacsony számukra való tekintettel – nem fenyegetett az, hogy ezek a hajók 2008. június 23-a előtt átlépik a számukra kiosztott halászati kvótát, míg ez a veszély a többi hajó tekintetében – jelentős számukra való tekintettel – már 2008. június 16-án fennállt.
- 99 Amint azzal a Bizottság helytállóan érvelt, nem az alaprendelet 26. cikkének (4) bekezdése alapján tiltotta meg a kékúszójútonhal-halászatot, mivel egy ilyen intézkedés feltételezi, hogy a tagállam számára kiosztott kvótát elérték, azonban a jelen esetben nem ez a helyzet állt fenn. A Bizottság által elérni kívánt cél mindössze az volt, hogy megszüntesse a halászat egyik fajtáját, nevezetesen az erszéyes kerítőhálós hajókkal való halászatot, bár a tagállamok számára kiosztott kvótát még nem érték el.
- 100 A Bíróságnak adott magyarázatok alapján nem tűnik úgy, hogy az erszéyes kerítőhálós hajók között a lobogójuk vagy a lajstromozásuk szerinti tagállam alapján objektív különbségek léteznének a kékúszójútonhal-fogási kapacitásukat és az e halállomány kimerítésére gyakorolt hatásukat illetően. Nem bizonyították, és még csak nem is állították, hogy e tekintetben a spanyol hajók különböznenek a rendelet hatálya alá tartozó többi hajótól.
- 101 Ezért – noha a Bizottság rámutat arra, hogy a tiltó intézkedéseket nem a tagállamok számára kiosztott kvóták kimerítése miatti veszély miatt hozta meg – meg kell állapítani, hogy a tiltó intézkedések hatálybalépésének a spanyol hajókra vonatkozóan

2008. június 23-i időpontra való halasztása kizárólag a kvóták kimerülésének a veszélyén alapult még akkor is, ha kizárólag az e hajók számára kiosztott kvótákról volt szó. Az ezen halasztásból eredő eltérő bánásmód tehát csak az e hajók száma és a számukra kiosztott kékúszójútonhal-fogási kvóta között fennálló arányon alapul.

- 102 E megfontolásokból következik, hogy – noha a Bizottság aktusa az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állomány összeomlásának megakadályozására irányult, és noha a többi hajóhoz vagy más halászati eszközkhöz képest eltérő bánásmódban részesítette az erszényes kerítőhálós hajókat a kékúszójútonhal-állomány kimerítésére való képességük alapján (amint a jelen ítélet 97. pontjában említésre került) – a Bizottság a spanyol hajók tekintetében kizárólag azon elméleti lehetőségekre alapozva halasztotta 2008. június 23-ára a tiltó intézkedések hatályba lépését, hogy elérik a fogási kvótájukat, és nem a valódi kékúszójútonhal-fogási kapacitásukra alapozva.
- 103 Amint ugyanis a főtanácsnok indítványának 125. pontjában arra rámutatott, a Bizottság írásbeli észrevételeiből az következik, hogy az egyes tagállamokra jutó kvótát az ezen állam lobogója alatt közlekedő vagy itt lajstromozott hajók száma alapján osztják szét. 2008-ban az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal halászatára engedéllyel rendelkező 131 erszényes kerítőhálós hajók száma az alábbi módon oszlott meg: egy ciprusi, négy máltai, hat spanyol, tizenhat görög, 36 francia és 68 olasz. A 24 méternél hosszabb hajók egyéni kvótája a francia hajók esetén 110-től 120 tonnáig terjedt, az olasz hajók esetén 52 tonna volt, a spanyol hajók esetén pedig 251 tonnától 352 tonnáig terjedt.
- 104 A Bizottság a tárgyaláson egyébiránt kifejtette, hogy a spanyol hajók főként a Baleár-szigetek övezetében halásznak, és a halászati idényüket egy héttel a többi hajó után kezdik meg. A Bizottság azonban mindössze az írásbeli észrevételeinek 6. mellékletében szereplő dokumentummal igazolta az állításait. Márpedig e dokumentumból kitűnik, hogy egyfelől a spanyol hajók legalább 2008. május 27-től kezdődően halásztak kékúszójú tonhalat a Baleár-szigetek övezetében, másfelől hogy a francia hajók

ugyanebben az övezetben és ugyanebben az időszakban halásztak, következésképpen a spanyol hajók helyzete nem volt egyedülálló.

- 105 Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az 1559/2007 rendelet 5. cikkének (2) bekezdése anélkül tiltja az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhal erszényes kerítőhálós hajókkal történő halászatát július 1-je és december 31-e között, hogy a spanyol hajók számára bármilyen kivételt írna elő a halászati idényük későbbi kezdete miatt.
- 106 E megfontolások összességéből az következik, hogy nem bizonyították, hogy a spanyol hajók olyan objektíven eltérő helyzetben voltak a rendeletben felsorolt többi hajóhoz képest, amely az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhal-állomány hatékonyabb védelme érdekében igazolná tekintetükben a tiltó rendelkezések hatálybalépésének 2008. június 23-ra való halasztását.
- 107 Következésképpen a Bizottság – noha az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése alapján az erszényes kerítőhálós hajók tevékenysége révén az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhal-állomány összeomlását érintő fenyegetettség felszámolása érdekében járt el – kizárólag a spanyol hajók vonatkozásában 2008. június 23-ig elhalasztotta a halászati tiltó intézkedések hatálybalépését anélkül, hogy ezt a határidő-hosszabbítást a kitűzött cél objektíven igazolta volna.
- 108 Ekképpen a Bizottság eltérően kezelte a spanyol hajókat és a többi hajót anélkül, hogy ezt az eltérő bánásmódot objektíven igazolta volna. Ebből következik, hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének e megsértése érinti a rendelet érvényességét, mivel a Bizottság a spanyol hajóknak 2008. június 16-a után is engedélyezte a kékúszójú tonhal halászatát, valamint ezen időpont után is engedélyezte a kékúszójú

tonhal fedélzeten való tárolását, hizlalási vagy tenyésztési célú halketrecbe helyezését, átrakodását, átszállítását és kirakodását.

- 109 A közösségi gazdasági szereplőket illetően, a rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében felsorolt gazdasági szereplők a spanyol hajókkal kékúszójú tonhal adásvételére irányuló szerződéseket kötöttek, és az e hajók által 2008. június 16. és 2008. június 23. között fogott kékúszójú tonhalat kirakodásra, tenyésztés vagy hizlalás céljából halketrecbe helyezésre, valamint átrakodásra fogadhatták.
- 110 Ezzel szemben az ugyanezen rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében felsorolt gazdasági szereplőknek, amelyek az AJD Tunához hasonlóan a többi hajóval kötöttek adásvételi szerződéseket, meg kellett tagadniuk e tevékenységeket az e hajók által 2008. június 16-a után fogott kékúszójú tonhal esetében. A közösségi gazdasági szereplők e két csoportját eltérően kezelték, és ez az eltérő bánásmód közvetlen következménye azon indokolatlanul eltérő bánásmódnak, amelyben a spanyol hajók részesültek.
- 111 Azon közösségi gazdasági szereplők lehetősége ugyanis, akik spanyol hajókkal kötöttek szerződéseket, hogy az e hajók által 2008. június 16. és 2008. június 23. között fogott kékúszójú tonhalat kirakodásra, tenyésztés vagy hizlalás céljából halketrecbe helyezésre, valamint átrakodásra fogadhassák, nem igazolt, mivel ezek a gazdasági szereplők objektíven ugyanolyan helyzetben vannak, mint a többi gazdasági szereplő.
- 112 A hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének ezen megsértése érinti a rendelet érvényességét, mivel azok a közösségi gazdasági szereplők, amelyek spanyol hajókkal kötöttek kékúszójú tonhal adásvételére irányuló szerződéseket, tovább folytathatták a 2008. június 16-át követően fogott kékúszójú tonhalla kapcsolatos tevékenységeiket azon halászati engedély révén, amellyel e hajók ezen időpont után rendelkeztek.

- 113 A hatodik kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy a rendelet érvénytelen, mivel a rendeletben szereplő tilalmak – miután azokat az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése alapján fogadták el – a spanyol hajók és azon közösségi gazdasági szereplők tekintetében, amelyek e hajókkal kötöttek szerződéseket, 2008. június 23-ától hatályosak, míg e tilalmak a többi hajó és azon közösségi gazdasági szereplők tekintetében, amelyek e hajókkal kötöttek szerződéseket, 2008. június 16-tól hatályosak anélkül, hogy ez az eltérő bánásmód objektíven igazolt volna.
- 114 Figyelembe véve a hatodik kérdésre adott választ, a feltett tizedik kérdést nem kell külön megválaszolni.

A költségekről

- 115 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A feltett kérdések vizsgálata egyetlen olyan tényezőt sem tárt fel, amely a kontradiktórius eljárás elve és a hatékony bírói jogvédelem elve tekintetében érintené az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhalra irányuló halászatot folytató erszényes kerítőhálós hajók vonatkozásában alkalmazandó sürgősségi intézkedések meghozataláról szóló, 2008. június 12-i 530/2008/EK bizottsági rendeletnek,**

valamint a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet 7. cikke (2) bekezdésének az érvényességét.

- 2) A feltett kérdések vizsgálata egyetlen olyan tényezőt sem tárt fel, amely az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdéséből eredő indokolási kötelezettség, a bizalomvédelem elve és az arányosság elve tekintetében érintené az 530/2008 rendelet érvényességét.

- 3) Az 530/2008 rendelet érvénytelen, mivel az e rendeletben szereplő tilalmak – miután azokat a 2371/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján fogadták el – a spanyol lobogó alatt közlekedő vagy e tagállamban lajstromozott erszényes kerítőtűhálós hajók, valamint azon közösségi gazdasági szereplők tekintetében, amelyek e hajókkal kötöttek szerződéseket, 2008. június 23-ától hatályosak, míg e tilalmak a máltai, görög, francia, olasz és ciprusi lobogó alatt közlekedő vagy e tagállamokban lajstromozott erszényes kerítőtűhálós hajók, valamint azon közösségi gazdasági szereplők tekintetében, amelyek e hajókkal kötöttek szerződéseket, 2008. június 16-tól hatályosak anélkül, hogy ez az eltérő bánásmód objektíven igazolt volna.

Alíráások